

Paul Rink.

maar ook Vincent van Gogh en een geheele pleiade jonge artisten, die wat hun directeur hersenschimmen noemde, als de eenige ware en zuivere richting in de kunst beschouwden. Het jong, bruisende kunstenaarsgemoed van Rink trilde meê met die aanvankelijk nog geheel onbestemde klanken, en al beletten de ernstige studies door hem gemaakt en de degelijke richting die het onderwijs aan zijn ontwikkeling had gegeven, die nieuwe banen zelf mede op te gaan, hij heeft toch altijd behoord tot degenen die het werk van de decadenten zeer waardeerde. Hij was te veel echt artist om niet te voelen dat, aan hoeveel overdrijving de jongeren zich ook schuldig maakten, in hunne uitingen een kern school, die aan de kunstontwikkeling ten

goede moest komen. Van die waardeering heeft hij blijk gegeven, toen hij na zijn studiereizen zich in Den Haag vestigde en daar een krachtige steun werd van den Haagschen Kunstkring, wiens streven het was om het werk van de jongere richtingen meer naar voren te brengen.

Zijn gemoed was vol van de nieuwe richting, maar zijn aard en aanleg hielden hem binnen de perken, en aan de chimères door zijn leermeester Verlat zeer streng veroordeeld, heeft hij zich nooit bezondigd.

Voor droomen had Rink te Antwerpen trouwens niet veel tijd. Zijn ideaal was naar de geboortelanden van de kunst te reizen en daar volop te genieten van de meesterwerken der klassieken. Als middel greep

hij aan de mededinging naar een beurs uit de koninklijke subsidies voor jonge kunstenaars, die hem reeds na korten tijd te beurt viel. Zijn teekeningen en schilderstudies naar de commissie in Den Haag gezonden, vestigden in die mate de aandacht op hem, dat hij door haar voor de koninklijke onderscheiding werd voorgedragen en gedurende eenige jaren in het genot daarvan mocht blijven. Inmiddels waren hem aan de akademie ook verscheidene prijzen en premies ten deel gevallen, zoodat hij te Antwerpen spoedig aangeschreven stond als een der meest belovende, serieuze artisten.

Zijn ideaal had hij intuschen nog niet geheel bereikt. In den zomer van 1887 trok Rink naar Amsterdam om er zich te onderwerpen aan het veel omvattende examen voor den prix de Rome in de schilderkunst. Hij doorstond dat onderzoek met schitterenden uitslag. Naar het opgegeven onderwerp „de ontmoeting van Nausicaä en Ulysses”, uit de

„BIJ DE KAARTLEGSTER”

NAAR EEN AQUAREL